

Diskrimineringsnämnden

Diskrimineringsnämnden kan förbjuda diskriminering på grund av etniskt ursprung

Diskrimineringsnämnden består av ordförande och sex övriga ledamöter samt deras personliga suppleanter. Nämnden har en heltidsanställd föredragande och en sekreterare. Nämndens ordförande och ledamöter är förtroendevalda med uppgiften som bisyssla. Deras mandat löper på fyra år.

Diskrimineringsnämndens ordförande, minst tre ledamöter och deras suppleanter jämte sekreteraren ska ha behörighet för domartjänst.

Dessutom ska ledamöterna, suppleanterna och föredragande i diskrimineringsnämnden vara insatta i nämndens verksamhetsområde.

Lagen om likabehandling (2004/21), lagen om minoritetsombudsmannen och diskrimineringsnämnden (2001/660 och 2004/22).

Diskrimineringsnämnden ger juridiskt bindande beslut i diskrimineringsfrågor.

Diskrimineringsnämnden är ett av statsrådet tillsatt självständigt och opartiskt lagskipningsorgan som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen om likabehandling. Nämndens uppgift är att ge rättsskydd åt dem som känner att de har blivit diskriminerade på grund av sin etniska bakgrund.

Diskrimineringsnämnden kan ge beslut i frågor som gäller etnisk diskriminering som inte är förknippade med arbetslivet och för att beslutet ska efterföljas förelägga ett vite samt döma att det ska betalas. Ändring i nämndens beslut kan sökas hos förvaltningsdomstolen.

Diskrimineringsnämnden kan även fastställa en förlikning mellan parterna.

Diskrimineringsnämnden kan ge utlåtanden om tillämpningen av lagen om likabehandling på begäran av domstol, minoritetsombudsmannen och andra myndigheter eller organisationer i frågor som gäller etnisk diskriminering.

Diskrimineringsnämnden har rätt att höra experter, inhämta utlåtanden och utredningar och förrätta syn.

Att göra en ansökan till diskrimineringsnämnden

Ärendet kan föras till diskrimineringsnämnden för behandling av den som anser sig ha blivit utsatt för diskriminering. Även minoritetsombudsmannen kan föra ärendet till diskrimineringsnämnden.

Ärendet anhängiggörs genom en skriftlig eller elektronisk ansökan.

Ansökan kan göras på finska, svenska, samiska eller engelska.

Den som blivit utsatt för diskriminering bör kunna förete sådant konkret bevis att man kan anta att han eller hon har blivit föremål för diskriminering.

Av ansökan ska framgå minst följande saker:

- sökandens namn och kontaktuppgifter
- svarandens namn och kontaktuppgifter
- en beskrivning av den påstådda diskrimineringen
- eventuella vittnens berättelser om händelsen
- på vilken grund den sökande anser att den påstådda diskrimineringen har skett på grund av sökandens etniska bakgrund.

Då ärendet behandlas gäller bestämmelserna om bevisbörda i 17 § i lagen om likabehandling: Om den sökande lägger fram en utredning som ger anledning att anta att förbudet i 6 § i lagen om likabehandling har överträtts, ska svaranden kunna visa att förbudet inte har överträtts.

Behandlingsprocessen i diskrimineringsnämnden är skriftlig.

Diskrimineringsnämnden kan även anordna en muntlig behandling eller förrätta syn om det behövs för att utreda saken.

Behandlingen av ärendet i diskrimineringsnämnden är avgiftsfri.

Ansökningen sänds till diskrimineringsnämnden på adressen:

Diskrimineringsnämnden
PB 26
00023 Statsrådet

E-post:
syjrintalautakunta@intermin.fi

Exempel på diskriminering som förbjudits av diskrimineringsnämnden

- Tillträde till en restaurang hade förnekats på grund av etnisk tillhörighet
- Klassindelningen i en grundskola hade gjorts på basis av elevernas invandrarbakgrund, trots att elevernas språkkunskaper inte hade testats på ändamålsenligt sätt
- Kommunens social- och hälsovårdsväsendes handlande gentemot en pappa med invandrarbakgrund hade varit fördomsfullt och diskriminerande
- Ett försäkringsbolag var indirekt diskriminerande när det beviljade sjukförsäkring till utländska medborgare, eftersom de metoder som användes inte var lämpliga och nödvändiga. De uppgifter som bolaget behövde kunde ha anskaffats på ett mer godtagbart sätt med tanke på likabehandlingen.
- En kommun erbjöd inte bostäder som stod tomma i kommunen till hemlösa sökande på grund av deras etniska bakgrund
- En klädbutiks service var diskriminerande mot kunder som tillhörde en viss etnisk grupp
- En kommuns fastighetsbolag hade ställt sådana specialvillkor på sökande från en viss etnisk grupp som inte krävdes av majoritetsbefolkningen
- En stad kunde inte påvisa att den skulle ha vidtagit tillräckliga åtgärder för att uppfylla sin lagstadgade uppgift att ordna dagvård för samiska barn på ett ändamålsenligt sätt, trots att de samiska barnen hade lagstadgad rätt till dagvård på sitt eget modersmål enligt samma grunder som finska barn
- En kommun i samernas hembygdsområde kunde inte påvisa att den skulle ha vidtagit tillräckliga åtgärder för att ordna hälsovårds- och äldreomsorgstjänster samt grundläggande utbildning på ett ändamålsenligt sätt för den samiskspråkiga befolkningen
- En stad och dess fastighetsbolag hade i sitt val av invånare med romsk bakgrund följt ett förfarande där man genom den lokala kontaktpersonen för romer utrett huruvida den lokala romska gemenskapen godkänner att den som meddelat att han/hon behöver bostad kan flytta till orten och huruvida man kan erbjuda honom/henne en bestämd bostad

Diskrimineringsnämndens beslut har publicerats på nämndens webbplats:
www.syrjintalautakunta.fi

Diskrimineringsnämnden, PB 26, 00023 Statsrådet
E-post:
syrjintalautakunta@intermin.fi
Internet:
<http://www.syrjintalautakunta.fi>